(א) **חלי גזק קאמר.** דתחייב כי קרן דהא מקרן מייתי לה וקרא דבשדה אחר [שמות כב:] לחיובי ביה ברשות הניזק גזק שלם אתא דהכי משמע בשדה אחר גזק שלם: **כספו של זה.** קרן: **ישלם.** מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם [שם] לגמרי משמע: **אמר קרא יחלון.** דקרא יתירא הוא דנכתוב וחלו את כספו וגם את המת אלא לדרשא אתא דלף ברשות הרבים גמי חייב: **ויהא אדם חייב בכופר.** כגון במזיד ולא אתרו ביה לתיתיה בר קטלא ולא בר גלות: **ומה שור שאינו חייב.** בחבלה: **ארבעה דברים.** בער ריפוי שבת ובושת אלא גזק לחודיה: **חייב כופר.** היכא דקטליה: **אדם שחייב בו': עליו ולא על האדם.** על גזקי שור משלמין כופר אבל על גזקי אדם אין משלמין כופר אלא אם מיתה או גלות: **אינ כי יתן מוס בעמיתו אינ בעמיתו.** הוי בדין נתינת מומין ולא שור בעמיתו של בעליו: **בחצר הניזק.** דמיובא דרגל בחצר הניזק הוא: **הכא נמי לא שנא.** דרגל מועדת מתחילתו היא להלך ולדרוס: **ולא משום דסבר רבי יוסי הגלילי.** דאמר בפירקין (ב) לקמן (דף מב.) תם משלם חצי כופר ברה"ר: **ומייתי לה.** רבי טרפון לרשות הניזק כופר אלא: **מק"ו מרגל.** כי היכי דגמר לקרן תם לענין גזקין בתמניתין והכי גמר לה מה שן ורגל שפטורין ברשות הרבים לגמרי ברשות הניזק כופר אלא קרן שברשות הרבים חצי כופר אבל אינו דין שברשות הניזק כופר אלא: **אמר קרא.** (ג) איש בעמיתו (ד) ולא שור בעמיתו: **איבעיא להו רגל** (ה) שדרסה על גבי תינוק בחצר הניזק מהו שתשלם כופר מי אמרינן מידי דהוה אקרן קרן כיון דעבד תרי ותלתא זמני אורחיה הוא ומשלם כופר ה"נ לא שנא או דלמא קרן כוונתו להזיק האי אין כוונתו להזיק ת"ש הכנים שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות ונגחו לבעל הבית ומת השור בסקילה ובעליו בין תם בין מועד משלם כופר שלם דברי ר' טרפון כופר שלם בתם לרבי טרפון מנא ליה לאו: **משום דסבר ליה כרבי יוסי הגלילי.** (ו) דאמר תם משלם (ז) חצי כופר ברה"ר ומייתי לה מק"ו מרגל אלמא (ח) איכא כופר ברגל אמר רב שימי מנהרדעא תנא מניזקין דרגל מייתי לה ולפרוך מה לניזקין דרגל שכן ישנן באש מטמון מה לטמון שכן ישנו בבור מכלים מה לכלים שישנן באש מכלים טמונים מה לכלים טמונים שישנן באדם אלא לאו ש"מ מכופר דרגל מייתי לה אלמא איכא כופר ברגל ש"מ א"ל רב אחא מדפתי לרבינא ה"נ מסתברא דאיכא כופר ברגל דאי ס"ד ליכא כופר ברגל ותנא מניזקין דרגל מייתי לה לפרוך מה לניזקין דרגל שכן ישנן ברגל אלא לאו ש"מ מכופר דרגל מייתי לה אלמא איכא כופר ברגל שמע מינה: **מתני'** (ט) באדם מועד לעולם בין שוגג בין מזיד (י) בין ער בין ישן סימא את עין חבירו ושיבר את הכלים (יא) משלם נזק שלם: **גמ'** קתני סימא את עין חבירו דומיא דשיבר את הכלים מה התם נזק אין ארבעה דברים לא (יב) אף סימא את עין חבירו נזק אין ארבעה דברים לא מנא

היכי נעי למילף מקרן שכן חייבת ברשות הרבים: **לאו** משום דסבר לה כרבי יוסי הגלילי. ומ"ת אפי' בלא רבי יוסי הגלילי מק"ו גמר ומה שן ורגל דפטורין ברה"ר חייבין בחצר הניזק כופר שלם קרן לא כ"ש וי"ל דאם היה כופר חלוק מדין מזק מדפטר ברה"ר לא הוה שייך למידן ק"ו: **אלמא איכא כופר ברגל.** והא דפליגי אביי ורבא בפרק שור שנגח ארבעה וחמשה (נקמן דף מא. ושם) ברגל שדרסה על גבי תינוק בחצר הניזק דלרבא לא משלם כופר אליבא דההוא תנא אביי ולא משום דסבר רבא הכי:

מידי בוליה קאמרינן פלגא קאמרינן אמר קרא [1] וחצו את כספו כספו של זה ולא כספו של אחר (ב) ולא תהא שן ורגל חייבת ברשות הניזק אלא חצי נזק מק"ו מקרן ומה קרן שברה"ר חייבת ברשות הניזק אינה משלמת אלא חצי נזק שן ורגל שברשות הרבים פטורה אינו דין שברשות הניזק משלם חצי נזק אמר קרא [2] ישלם תשלומין מעליא ולא תהא קרן ברה"ר חייב מק"ו ומה שן ורגל שברשות הניזק נזק שלם ברה"ר פטורה קרן שברשות הניזק חצי נזק אינו דין שברה"ר פטורה אמר רבי יוחנן (ג) אמר קרא יחצון אין חצי נזק חלוק לא ברה"ר ולא ברה"י ויהא אדם חייב בכופר מק"ו ומה שור שאינו חייב בארבעה דברים חייב בכופר אדם שחייב בארבעה דברים אינו דין שיהא חייב בכופר אמר קרא [3] ככל אשר יושת עליו עליו ולא על אדם ויהא שור חייב בארבעה דברים מק"ו ומה אדם שאינו חייב בכופר חייב בארבעה דברים שור שחייב בכופר אינו דין שיהא חייב בארבעה דברים (ד) אמר קרא [4] איש בעמיתו (ה) ולא שור בעמיתו (ו) איבעיא להו רגל (ז) שדרסה על גבי תינוק בחצר הניזק מהו שתשלם כופר מי אמרינן מידי דהוה אקרן קרן כיון דעבד תרי ותלתא זמני אורחיה הוא ומשלם כופר ה"נ לא שנא או דלמא קרן כוונתו להזיק האי אין כוונתו להזיק ת"ש הכנים שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות ונגחו לבעל הבית ומת השור בסקילה ובעליו בין תם בין מועד משלם כופר שלם דברי ר' טרפון כופר שלם בתם לרבי טרפון מנא ליה לאו (ח) משום דסבר ליה כרבי יוסי הגלילי (ט) דאמר תם משלם (י) חצי כופר ברה"ר ומייתי לה מק"ו מרגל אלמא (יא) איכא כופר ברגל אמר רב שימי מנהרדעא תנא מניזקין דרגל מייתי לה ולפרוך מה לניזקין דרגל שכן ישנן באש מטמון מה לטמון שכן ישנו בבור מכלים מה לכלים שישנן באדם מכלים טמונים מה לכלים טמונים שישנן באדם אלא לאו ש"מ מכופר דרגל מייתי לה אלמא איכא כופר ברגל ש"מ א"ל רב אחא מדפתי לרבינא ה"נ מסתברא דאיכא כופר ברגל דאי ס"ד ליכא כופר ברגל ותנא מניזקין דרגל מייתי לה לפרוך מה לניזקין דרגל שכן ישנן ברגל אלא לאו ש"מ מכופר דרגל מייתי לה אלמא איכא כופר ברגל שמע מינה: **מתני'** (יב) באדם מועד לעולם בין שוגג בין מזיד (יג) בין ער בין ישן סימא את עין חבירו ושיבר את הכלים (יד) משלם נזק שלם: **גמ'** קתני סימא את עין חבירו דומיא דשיבר את הכלים מה התם נזק אין ארבעה דברים לא (טו) אף סימא את עין חבירו נזק אין ארבעה דברים לא מנא

ואמר ר' טרפון מייתי לה בק"ו והכי קאמ', ומה רגל שברשות הרבי' פטורה בנזקין, ברשות הניזק נזק שלם. קרן שברשו' הרבי' חצי נזק, אינו דין שברשו' הניזק כופר שלם. ולא תיפשוט דאיכא כופר ברגל. **יש ספרין** כתו' בהן ולפרוך מה לנזקין שכן ישנו באש. ויש שכתו' בהן מה לנזקין דרגל שכן ישנו בבור, וטעמא חדא בתרויהו, ואנו מפרשין האחת והוא הדין ללשון אחרת. פיר', אם מנזקין דרגל גמר ר' טרפון הכופר יש לדבריו פירכא, מה לנזקין דרגל שהם חייבין ברשו' הניזק נזק שלם שכן אותם הנזקין ישנן בנזק שלם בבור, ואין בבור דין כופר דכתי' ונפל שמה שור, ודרשי' שור ולא אדם, מימר שאם יפול אדם בבור וימות אין על בעל הבור כלום דרחמנא פטריה, וכשם שאין כופר בבור כך אין כופר שלם בקרן ברשו' הניזק. **ואמרי'** מנזקי כלים מייתי לה ר' טרפון והכי קאמ', ומה רגל שברשות הרבי' פטורה בנזקי

פטור, דמייתו להו מקמה מה קמה בגלוי אף כל בגלוי. והכי קאמ', ומה רגל שפטורה ברשות הרבים, בכלים טמונין ברשו' הניזק נזק שלם, קרן שברשו' הרבי' חצי כופר ברשות הניזק אינו דין שישלם כופר שלם. איכא למפרך מה לנזקי כלים טמונים שכן ישנן באדם כדתנן אדם מועד לעולם בין שוגג בין מזיד בין עיר בין ישן וכו', ואין כופר באדם כדאמרי' לעילא. **ונדחת** הא דרב שמי, ואסק' דר' טרפון מכופר (ורגל) [דרגל] גמר והכי קאמ' ומה רגל שברשו' הרבי' פטורה ברשו' הניזק כופר שלם לדברי הכל, קרן שברשו' הרבי' חצי כופר אינו דין שברשות הניזק כופר שלם. **ואיפשיטה** בעיין דרגל שדרסה על תינוק בחצר הניזק והרגתו כופר שלם. **מתני'. אדם מועד לעולם בין שוגג בין מזיד כו'.** שמעינן ממתני' דקתני מי שסימא עין חבירו אינו חייב אלא נזק בלבד ולא ד' דברים, דבשוגג הוא.

(ג) [לעיל יט:], כ) [לקמן נ.], ג) [נר' היטב פוס' לקמן מב. ד"ה נגח], ד) [לקמן מא.], ה) [לעיל טו. לקמן מח:], ו) [עי' תוס' לעיל טו. ד"ה הא], ז) סנהדרין עב. לעיל ג:, ח) [בסנהדרין איתא בין בגאונים בין בראשון ועיין תוספות יבמות נג: ד"ה הכא], ט) [כוונתו מדלדס המס נקי מדמי ולדות], י) עי' לעיל י. פירש פירוש אחר והתוס' הקשו עליו, כ) עיין רש"א, ל) רש"א,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלי מק ס"ל פלגא קאמרינן אלי מק קאמר:

גליון הש"ם

גמ' ולא תהא שן ורגל. עי' לקמן דף נה ע"ב תוס' ד"ה התורה: **שם איבעיא** להו רגל. עי' לקמן דף מד ע"א תוס' ד"ה ה"ג בתמתכך: **שם** משום דסבר ליה כריה"ג. עי' לעיל טו. תד"ה הא מני: **תום'** ד"ה ולא וכו' וי"ל דאי לאו בספו. עיין תוס' דף כג. ע"ב תוד"ה ותהא פרים: **שם** ד"ה ויהא כו' **לא** מצינן למילף מיניה כלל. עיין לעיל דף ד ע"א תוספות ד"ה כראי אדם:

רבינו חננאל

ופרקי', כספו שלקרן ולא זולתו. ולא תהא שן ורגל חייבות ברשו' (הרבי') [הניזק]. ופרקי' ישלם תשלומו משמע. ולא תהא קרן חייבת ברשו' הרבי' כלל. ופריק ר' יוחנן אין חצי נזק חלוק. **ויהא אדם חייב בכופר**, ופרקי' עליו ולא על אדם. **ויהא שור חייב בד' דברים**, ופרקי' אמ' קרא איש בעמיתו ולא השור. השור אינו חייב אלא נזק בלבד. **איבעיא להו** רגל שדרסה על גבי תינוק בחצר הניזק והרגתו מהו שתשלם כופר. ת"ש הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות ונגחו לבעל הבית ומת, השור בסקילה ובעליו בין תם ובין מועד משלם כופר שלם, דברי ר' טרפון. ואמרי' כופר שלם בתם לר' טרפון מנא ליה, לאו דסבר לה ר' טרפון כר' יוסי הגלילי דסבר תם משלם חצי כופר, (ודיין) [ודין] ק"ו מרגל, ומה רגל שברשו' הרבי' פטורה מן הכופר ברשו' הניזק משלם נזק שלם, קרן דברשו' הרבי' חצי כופר אינו דין לשלם בחצר הניזק כופר שלם. **ודברי** ר' יוסי הגלילי דתם משלם חצי כופר לא אשכחנן בהדיא ודייק' מדבריו בפ' שור שנגח ד' וה' שוורים בעל השור נקי, ר' יוסי הגלילי אומ' נקי מדמי וולדות, מכלל שאם נגח והמית וולתי וולדות חייב, ואי איפשר לחייבו כופר שלם דאם כן היינו מועד והאי בעל השור נקי בתם הוא דכתי'. **ובא רב שימי** ודחא האי סברא דלדברי הכל איכא כופר ברגל,

רבינו חננאל (המשך)

כלים ברשות הניזק חייבת בנזק כלים נזק שלם, קרן שברשו' הרבי' חצי כופר ברשו' (הרבי') [הניזק] כופר שלם. ומקשי' תוב, איכא למפרך מה לנזקי כלים שכן ישנן באש ואין כופר באש, וכשם שאין כופר באש בחצר הניזק כך אין כופר שלם בחצר הניזק. וה"מ בתם אבל במועד לא גרע חצר הניזק מרשות הרבי' שחייב כופר שלם. ופרק' מטמון מייתי לה שפטור באש, כדתנן המדליק את הגדיש והיו בו כלים וכו', כרבנן דפטרי אטמון והכי קאמ', ומה רגל שפטורה בטמון ברשו' הרבי'. ברשו' הניזק אם היו לו פירות טמונין בביתו ודרסה אותן והזיקם נזק שלם. קרן שברשו' הרבי' חצי כופר אינו דין לשלם ברשו' הניזק כופר שלם. ומקש' תוב, מה לטמון שכן ישנו בבור, ואע"פ שאינו חייב לטמון באש חייב בטמון בבור ואין בבור כופר. **אי זה טמון חייב בבור, יש מי שאומר** עובר במעי פרה שאם נפלה פרה מעוברת בבור משלם הפרה ועוברה. **וקשיא והא** קיימא לן דעובר ירך אמו הוא, ולדברי הכל פחות מבן ט' מתכשר בשחיטת אמו, **וכמה ראיות זולתי זו** מוכיחות לדחות זה הפי'. **ויש מי שאומר** הבור עצמו אם הוא טמון כדתנן לא כסהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומתחייב, הנה אע"פ שהבור אם הוזק בו שור חייב נזק שלם ואין בו כופר. **ופירק מנזקי כלים טמונים** א) מה לה שהן בבור הכלים גלוים פטור דקיימ' לן שור ולא אדם חמור ולא כלים, טמונים מיבעיא. ובאש נמי כלים טמונים

מידי בוליה ניזקא קאמרינן. ומ"ת ובעיר ע"כ לגמרי אתא לפטור דמזק שלם מהי תיתי לאו פירכא היא דאי לאו בשדה אחר ממילא חייבת גזק שלם ברשות הרבים בגלא קל וחומר: **ולא תהא** שן ורגל בו'. ומ"ת הא אמר כספו של זה ולא כספו של אחר וי"ל דאין למעט מכספו אלא חצי נזק שמשתלם מגופו דכספו של זה חצי נזק מגופו ולא של אחר וכאן אם היה בחצר הניזק חצי נזק הוה משתלם מן העלייה אבל לעיל אי הוי מחייב שן ורגל ברה"ר הוה משתלם מגופו כמו קרן ומ"ת היכי גמר הכא מקרן מה לקרן דין הוא שאפילו בחצר הניזק לא משלם אלא חצי נזק שכן אין משתלם מן העלייה ויש לומר לרות יוכיחו שמשתלם מן העלייה לרב פפא (לעיל ג:) ואין משלם אלא חצי נזק ומ"ת אי שן ורגל בחצר הניזק חצי נזק אמאי אילטריך כספו של זה ולא כספו של אחר דהשתא ק"ו דלעיל ליכא (ה) וי"ל דאי לאו כספו הוה שבקינן ק"ו דהכא דמיקל בתשלומין והוה עבדינן קל וחומר דלעיל דמחמיר בתשלומין:

ויהא אדם חייב בכופר. מלא תקנו כופר לנפש רוצח לא נפקא דהכיא (אמר) דאילטריך דלא תשקול מיניה ממונא למפטריה דלאמרינן בפרק אלו נערות (כתובות דף לז:) והכא איירי שיהרג ושלם כופר כמו השור ומדתנא דבי חזקיה (שם דף לה.) לא נפקא אלא לפטור בשוגג בלא מתכוין (ו) כמו במזיד במתכוין שזה כזה אבל כופר באדם כל זמן דלא אשכחן דפטור בשום מקום (ז) לא מצינן למילף מיניה כלל: **עליו ולא על האדם.** בפרק החובל (לקמן דף פג:) דריש לנפש רוצח אי אתה לוקח כופר אבל אתה לוקח כופר לרשעי אברים ופריך והאי מבעי ליה דאמר רחמנא לא תעביד ביה תרתי דלא תשקול מיניה ממונא ונקטליה לאו בכופר דהכא איירי דא"כ הוה ליה לשנויי ההוא מעליו ולא על האדם נפקא אלא איירי בממון אחר בהדי מיתה וטעי גמרא כדטעי בגלו נערות (כתובות דף לז:) דקבעי גבי דרשה דלא יהיה אסון לא תקנו כופר לנפש רוצח למה לי כלומר דמלא יהיה אסון נפקא אלמא ס"ד דמיירי בממון אחר בהדי מיתה:

אינו דין שחייב בד' דברים. ומ"ת מה לאדם שכן מועד מתחילתו וי"ל דנזקי אדם מנזקי אדם ליף: **רגל** שדרסה בו'. הוא הדין בשן דחיה דאורחה הוה מלי למבעי אבל בור ואש ממעטה מעליו כמו אדם:

או דלמא קרן בוונתו להזיק. תימה מאי מספקא ליה פשיטא דקרן חמילא מהאי טעמא דליכא למימר דמקרן בק"ו ליף שאין מועד מתחילתו דהשתא לא שייך למפרך (ח) [כדפריש] במתניתין דאדם יוכיח שמועד מתחילתו ופטור מכופר ועוד

(ד) **פד** א מיי' פ"י מהלכות נזקי ממון הלכה יג סמג עשין סז:
פה ב מיי' פ"א מהלכות חובל ומזיק הלכה יא ופ"ו הלכה ג סמג עשין ע טוש"ע ח"מ סימן תכא סעיף ג וסימן שעח סעיף ה:
פו ג מיי' שם פ"ו הלכה ה סמג עשין שם טוש"ע ח"מ סימן שעח סעיף ה:
פז ד מיי' שם פ"א הל' יא טו סמג שם טוש"ע ח"מ סימן תכא סעיף ג וסעיף י:

תורה אור השלם

1. וְכִי יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת הַמֵּת יֶחֱצוּן: שמות כא לה
2. כִּי יַבְעֵר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירוֹ וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם: שמות כב ד
3. אִם כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יוּשַׁת עָלָיו: שמות כא ל
4. וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לוֹ: ויקרא כד יט

(ה) מולי ל"ל וליכא למימר דמה לנזקין שכן ישנם בבור דאפילו כלים גלוים כו'.